

KAYBOLAN ÇOCUKLAR KRİZİ: TÜRKİYE VE DÜNYADA MEVCUT DURUM, ZORLUKLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Doç. Dr. Asmin Kavas

RAPOR

Yayın Hakları © 2024

Bu yayının tüm hakları Toplum Çalışmaları Enstitüsü'ne aittir. Toplum Çalışmaları Enstitüsü'den izin alınmadan yayının tümünün ya da bir kısmının herhangi bir yöntem ile basımı, yayımı, çoğaltılması ve dağıtımı yapılamaz. Kaynak göstermek şartıyla alıntı yapılabilir.

Yayın No: 01

Yayın Tarihi: 21.09.2024

TOPLUM ÇALIŞMALARI ENSTİTÜSÜ

Adres : Cevizlidere Mah. Mevlana Bulv. No:123/305 Çankaya/Ankara
Telefon : 0312 939 93 00
E-posta : info@toplum.org.tr
Website : www.toplum.org.tr

**KAYBOLAN ÇOCUKLAR KRİZİ:
TÜRKİYE VE DÜNYADA MEVCUT
DURUM, ZORLUKLAR VE ÇÖZÜM
ÖNERİLERİ**

Doç. Dr. Asmin Kavas

T TOPLUM
ÇALIŞMALARI
ENSTİTÜSÜ

Narin'in kaybolması ve ardından işlenen cinayet, Türkiye'deki kaybolan çocuklar sorununun ne kadar derin ve ürkütücü boyutlara ulaştığını bir kez daha gündeme taşıdı. Her geçen gün daha fazla çocuğun kaybolması, toplumun gözleri önünde yaşanan ve çözüm bekleyen bir trajediyi derinleştiriyor. Narin'in kayboluşu sadece bireysel bir trajedi olarak görülmemeli; bu olay, Türkiye'de çocukların karşı karşıya kaldığı ihmal ve istismarın yaygınlığını ve derinliğini ortaya koyuyor. Narin vakası, çocuklarımızın nasıl bu kadar savunmasız hale geldiği ve neden bu kadar kolay hedef oldukları konusunda elimizde yeterli veri ve analiz bulunmadığını gösteriyor. Bu belirsizlikler, trajedilere karşı verilen mücadelenin zayıflamasına yol açıyor. Narin'in kaybı, "Bugün Narin, yarın başka bir çocuk" gerçeğini hatırlatarak, bu sorunun toplumun derinleşmiş bir meselesi olduğunu yeniden gözler önüne seriyor.

Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) verilerine göre, 2008-2016 yılları arasında ülkemizde tam 104.531 çocuk kaybolan olarak bildirilmiş. Özellikle belirli şehirlerde çocuk kaybolanlarının oranları ve sayıları dikkat

çekici boyutlara ulaşmış durumda. Resmi verilere göre, kaybolan erkek çocuk vakalarının yüzde 55'i; Antalya, Diyarbakır, Gaziantep, İstanbul, İzmir, Kayseri, Adana, Ankara, Bursa, Denizli ve Şanlıurfa gibi illerde yoğunlaşmış. "Kaybolan çocuk vakaları neden bu illerde yoğunlaşıyor?" Verilerin en dikkat çekici yanlarından bir diğeri; kaybolan kız çocuklarının en fazla Antalya'da görülmesi. 9 yıl içinde Antalya'da, emniyet birimlerine bildirilen kaybolan kız çocuğu sayısı tam 4.559. "Antalya'nın turistik yapısı, yoğun nüfusu ve göç hareketleri bu vakaların artışında ne kadar etkili?". Bu sorulara yanıt bulmak, kaybolan çocuklar konusundaki belirsizlikleri gidermek için elzem. Ancak, bu sorulara sadece yanıt aramak yeterli değil; sorunların ardında yatan temel nedenleri belirlemeli, sorunlara yönelik çözüm yolları geliştirmeli ve bu trajedilere karşı daha güçlü bir mücadele vermek zorundayız. Her kaybolan çocuk, toplumun geleceğinden eksilen bir parça. Bu parçaları birleştirmek, çocuklarımızı korumak ve güvenli bir gelecek inşa etmek hepimizin sorumluluğu (1).

Dünya genelinde de kaybolan çocuklara ilişkin durum, Türkiye'dekinden çok farklı değil. *Missing Children Europe* (2) ve *AMBER*

Alert Europe (3) verilerine göre Avrupa Birliği ülkelerinde her yıl yaklaşık 250.000 çocuk kayboluyor. Avrupa dışındaki ülkelerde ise tablo daha da ürkütücü. Örneğin Hindistan'da, her 8 dakikada bir çocuk kayboluyor ve bu çocuklar ya zorla çalıştırılıyor ya da seks işçiliğine itilerek insan kaçakçılığına maruz bırakılıyor. Kurumun yaptığı çalışmaya göre 2022 yılında dünya genelinde ülkeler bazında kaybolan çocuk sayıları şu şekilde:

- Avustralya'da her yıl yaklaşık 20.000 çocuk,
- Kanada'da her yıl yaklaşık 45.288 çocuk,
- Almanya'da her yıl yaklaşık 100.000 çocuk,
- Hindistan'da her yıl yaklaşık 96.000 çocuk,
- Rusya'da yaklaşık 45.000 çocuk,
- İspanya'da her yıl yaklaşık 20.000 çocuk,
- Birleşik Krallık'ta her yıl yaklaşık 112.853 çocuk,
- Meksika'da 120.000 çocuk,
- Brezilya'da 40.000 çocuk,
- Amerika Birleşik Devletleri'nde ise her yıl yaklaşık 460.000 çocuk kayboluyor.

Türkiye'de olduğu gibi, dünya genelinde de kaybolan çocuklarla ilgili istatistiklerin sağlıklı bir şekilde toplanması oldukça zorlu ve karmaşık bir süreç. Ülkeler arasındaki "kaybolan çocuk" tanımındaki farklılıklar ve veri toplama süreçlerindeki uyumsuzluklar, hem Türkiye'de hem de dünya genelinde güvenilir ve tutarlı istatistiklerin oluşturulmasını zorlaştırıyor. Bu küresel sorunun çözümüne katkı sağlamak amacıyla, International Centre for Missing & Exploited Children (ICMEC- Kaybolan ve İstismara Uğrayan Çocukların Ulusal Merkezi), ülkelerin kaybolan çocuk vakalarını daha etkili bir şekilde yönetebilmesi için "Model Kaybolan Çocuk Çerçevesi"ni geliştirmiş. Bu çerçeve, kaybolan çocukların doğru bir şekilde kategorize

edilmesi ve sürecin daha iyi yönetilmesi için oldukça kritik. Kurum, kaybolan çocuk vakalarını genellikle şu 5 ana kategoride sınıflandırıyor:

- 1. Tehlikedeki kaçak çocuklar** (12-18 yaş): Evsiz kalmış, tehlike altında olan ya da kendi isteğiyle evden kaçan çocuklar.
- 2. Aile içi kaçırma** (0-18 yaş): Genellikle boşanmış ya da ayrı yaşayan ebeveynlerden birinin, çocuğu diğer ebeveynin bilgisi dışında kaçırması durumu.
- 3. Aile dışı kaçırma** (0-18 yaş): Çocukların aile dışındaki bir kişi ya da kişiler tarafından kaçırılması.
- 4. Terk edilmiş veya refakatsiz çocuklar** (0-18 yaş): Göçmen krizlerinde sıkça karşılaştığımız, kimsesiz ya da refakatsiz çocuklar.
- 5. Kaybolan veya yaralı çocuklar** (her yaş grubu): Evde ya da dışarıda kaybolan, bir kazaya uğramış veya bilinmeyen bir yerde bulunan çocuklar. (4)

Bu sınıflandırma, kaybolan çocuk vakalarını daha iyi anlamamıza ve yönetmemize yardımcı olurken, uluslararası iş birliği açısından da önemli bir rol oynuyor.

Bu tanımlamalar doğrultusunda uluslararası çalışmalar, kaybolan çocuk vakalarının büyük bir bölümünü "evden kaçan çocukların" oluşturduğunu gösteriyor. Uluslararası çalışmalar, kaybolan çocuk vakalarının büyük bir bölümünü "evden kaçan çocukların" oluşturduğunu ve bu çocukların en riskli gruplar arasında yer aldığını gösteriyor. Evden kaçma, genellikle aile içi anlaşmazlıklar, zor yaşam koşulları veya duygusal problemler gibi nedenlerden kaynaklanıyor. Bu çocuklar, sokakta yaşama, suçla karşılaşma, istismar veya insan kaçakçılığı gibi ciddi tehlikelere maruz kalabiliyor. Araştırmalar, evden kaçma davranışının ergenlik döneminde daha yaygın olduğunu ortaya koyuyor (5). Diğer yandan, yabancılar tarafından kaçırılan çocuklar

da, “kaybolan çocuk vakaları” arasında önemli bir risk grubunu oluşturuyor. National Center for Missing & Exploited Children (NCMEC) verilerine göre, dünya genelinde her yıl yaklaşık 4.600 çocuk yabancılar tarafından kaçırılıyor ve bu vakaların yüzde 20’sinde çocuklar ne yazık ki sağ olarak bulunamıyor. Çocuk kaçırma oranlarının en yüksek olduğu ülke olarak Yeni Zelanda öne çıkarken; aynı rapor vakaların yüzde 9’unun velayet anlaşmazlıkları nedeniyle bir aile üyesi tarafından gerçekleştirildiğini de ortaya koyuyor (6).

Son yıllarda giderek artan bir diğer önemli endişe kaynağını, kaybolan refakatsiz göçmen çocuklar oluşturuyor. Türkiye’de ise bu konuda kapsamlı bir çalışma yapılmıyor, bu da sorunun boyutlarını tam olarak anlamamızı zorlaştırıyor. Missing Children Europe’un verilerine göre, 2021 ile 2023 yılları arasında Avrupa genelinde 50.000’den fazla refakatsiz mülteci çocuk kaybolmuştur ve bu çocukların büyük çoğunluğu hâlâ bulunamamış. Bu veriler, yalnızca bir istatistik değil; aynı zamanda uluslararası düzeyde derinleşen bir krizin çarpıcı bir göstergesi (7). Bu çocuklar, insan kaçakçılığı, zorla çalıştırılma ve cinsel istismar gibi ciddi tehlikelere maruz kalma riski taşıyor. Sınır ötesi iş birliğinin eksikliği ve kaybolan çocukları bulmaya yönelik yetersiz kaynaklar durumu daha da zorlaştırıyor. Avrupa’da devletler ve sivil toplum kuruluşları bu krizi çözmek için çaba gösterse de; mevcut altyapı, sorunun çözümünde yetersiz kalıyor. Mülteci krizinin boyutu göz önünde bulundurulduğunda; bu çocukların hızla gözden kaybolması ve yeterince korunamamaları önemli bir sorun olarak öne çıkıyor. Mülteci akımının merkezinde yer alan Türkiye’de yaklaşık 1,5 milyon yabancı uyruklu çocuk yaşıyor (8). Ancak, kaybolan mülteci çocuklar konusunda da henüz yeterli veri ve analiz yapılmış değil. Bu durum, Türkiye için de potansiyel bir krizin habercisi olabilir.

Hem Türkiye’de hem de dünya genelinde kaybolan çocuklara ilişkin verilerin sınırlı olması, yalnızca kaybolan çocuk sayısına dair belirsizlik yaratmakla kalmıyor, aynı zamanda kaybolmaların ardındaki nedenlere dair büyük bir bilgi boşluğu da oluşturuyor. Kaybolanların sebepleri, toplumun yapısı, göç hareketleri, sosyo-ekonomik sorunlar ve güvenlik zafiyetleri gibi birçok faktöre dayalı olabilir. Ancak, elimizde bu nedenlere ilişkin somut veriler bulunmadıkça; sorunun tam boyutunu anlamak ve etkin çözüm yolları üretmek zorlaşıyor. Verilerin yetersizliği, sorunun büyüklüğünü kavramamızı güçleştirirken; çözüm süreçlerini de sekteye uğrattırıyor. Kaybolan çocuk vakalarının ardındaki nedenleri anlamadan, onları geri getirmek neredeyse imkânsız. Verilere erişimin olmaması, hem kaybolan çocukların bulunmasını, hem de gelecekte benzer trajedilerin önlenmesini zorlaştırıyor. Ayrıca güncel verilerin eksikliği, kaybolan çocukların bulunmasında hayati rol oynayan kurumlar arası işbirliğini de zayıflatıyor ve bu da çözüm üretme kapasitemizi ciddi şekilde etkiliyor. Bu eksiklik yalnızca kaybolan çocuklar için değil, toplumun genel güvenliğini de tehdit eden bir risk faktörü haline dönüşüyor.

Öte yandan son yıllarda, bazı ülkeler bu sorunu çözmek amacıyla önemli adımlar atarak çocuk güvenliği konusunda daha etkili politikalar geliştirmeye başladılar. Özellikle Avrupa ve Amerika’da, kaybolan çocuk vakalarına yönelik kapsamlı veri toplama ve analiz çalışmaları hız kazanmış durumda. Her ne kadar bu çalışmalar sınırlı olsa da, kaybolan çocuklar konusunda daha sistematik ve veriye dayalı yaklaşımlar geliştiriliyor. Bu, küresel düzeyde umut verici bir gelişme olarak değerlendiriliyor. Bu çalışmalara öncülük eden ülkelerin stratejilerinde ise dikkat çeken bazı kritik sorular ortaya çıkıyor.

- *Kaybolan çocuklar sorununa yönelik uluslararası veri paylaşımı ve işbirlikleri nasıl geliştiriliyor?*
- *Kaybolan çocuk vakalarına yönelik farkındalığı artırmak için hangi projeler ve kampanyalar hayata geçiriliyor?*
- *Aileler ve toplumlar, kaybolan çocuklar konusunda bilinçlendirmek için ne tür eğitim ve bilgilendirme programlarına katılıyor?*
- *Teknoloji ve sosyal medya, kaybolan çocukların bulunmasında hangi yöntemlerle etkin şekilde kullanılıyor?*

Türkiye’de kaybolan çocuklarla ilgili veri üretimi ve erişim sorunları çözülmeden etkili politikalar geliştirmek mümkün değil. Bu nedenle, uluslararası uygulamaları inceleyip başarılı yaklaşımlardan faydalanmak, önemli fırsatlar sunar. Bu tür analizler, hem çocukların güvenliğini sağlamak hem de toplumsal güvenliği güçlendirmek açısından kritik bir rehber niteliği taşır. Yukarıdaki sorular doğrultusunda, uluslararası düzeyde elde edilen bulgular, kaybolan çocuk vakalarında veri

paylaşımı, sınır ötesi işbirliği ve hızlı müdahale sistemlerinin büyük bir öneme sahip olduğunu açıkça gösterir.

Uluslararası iyi uygulama örneklerine baktığımızda; Avrupa ülkeleri, Amerika, İngiltere ve Kanada gibi ülkeler; hükümetler, özel sektör ve sivil toplum kuruluşlarının işbirliğiyle çeşitli sistemler ve politikalar geliştirerek, kaybolan çocuk vakalarına daha etkili çözümler üretmeyi amaçlıyor. Bu işbirlikleri, kaybolan çocukların bulunmasını hızlandırmak ve önleyici tedbirler almak için önemli adımlar içeriyor. Bu ülkeler, veri toplama, analiz etme ve sınır ötesi işbirliği süreçlerini merkezine alan yaklaşımlar geliştiriyor. Teknoloji ve dijital veri paylaşım sistemleri, sosyal medya üzerinden farkındalık artırma kampanyalarını destekleyerek etkin çözümler üretiyor. Bu adımlar, yalnızca ulusal düzeyde değil, uluslararası platformlarda da işbirliğinin gücünü gözler önüne seriyor ve kaybolan çocuk vakalarına karşı daha hızlı müdahalelere olanak tanıyor. İşte bu alanda öne çıkan bazı başarılı uygulamalar:

- **2002 yılında ABD ve Kanada'nın belirli bölgelerinde uygulamaya konulan AMBER Alert sistemi, çocuk kaçırma vakalarına yönelik hızlı ve etkili bir çözüm sunmayı hedefleyen ulusal bir acil durum uyarı sistemi olarak kullanılıyor.**

AMBER Alert adını, 1996 yılında Teksas'ta kaçırılan ve öldürülen 9 yaşındaki Amber Hagerman'dan alır. Amber'in trajik kaybı, bu sistemin gelişmesine ilham kaynağı olmuş, çocuk kaçırma vakalarına karşı güçlü bir savunma mekanizması oluşturulmasına öncülük etmiştir. Bu sistem, federal, eyalet ve yerel düzeydeki hükümet birimlerinin yanı sıra; emniyet güçleri, medya kuruluşları, telekomünikasyon şirketleri ve sivil toplum örgütlerinin işbirliği ile yürütülüyor. AMBER Alert'in en büyük gücü, toplumun hızlıca bilgilendirilmesi ve vakaların çözülmesinde toplumsal katılımın sağlanmasıdır. Kaçırılma şüphesi olan durumlarda, sistem kapsamında kaybolan çocuklarla ilgili bilgilerin hızlı bir şekilde geniş kitlelere ulaşması için; radyo, televizyon, cep telefonları, sosyal medya platformları ve elektronik yol tabelaları gibi çeşitli iletişim kanalları devreye giriyor. Sosyal medya üzerinden yayımlanan acil durum mesajları; çocuğun fiziksel özellikleri, kaçırılan kişiyle ilgili bilgiler, şüpheli aracın plakası ve diğer önemli detayları içerebiliyor. Bu sayede, hem halkın hem de yetkililerin bilinçli ve hızlı bir şekilde harekete geçmesi sağlanarak kaybolan çocuğun bulunma olasılığı büyük oranda artırılıyor. AMBER Alert, sadece yerel halkı bilgilendirmekle kalmıyor; sürücüler, medya izleyicileri ve cep telefonu kullanıcılarını da kapsayarak geniş çaplı bir farkındalık oluşturuyor. Bugüne kadar sistem, ABD'de birçok çocuğun kısa sürede bulunmasına katkı sağlayarak; büyük başarılar elde etti. Verilere göre, AMBER Alert sistemi sayesinde ABD'de 1996'dan 2023 sonuna ka-

dar 1,200 çocuk kurtarıldı. Dolayısıyla, kaybolan çocuk vakalarında kritik öneme sahip olan bu sistem, çocukların hayatlarını kurtarmada en etkili araçlardan biri olarak kabul ediliyor (8).

- **Dünya genelinde çocuk güvenliğini sağlama konusunda yıllardır büyük çaba gösteren International Centre for Missing & Exploited Children (ICMEC - Kaybolan ve İstismara Uğrayan Çocukların Uluslararası Merkezi), kaybolan ve istismara uğrayan çocuklar için küresel çapta hayati çalışmalar yürüten bir kuruluş olarak öne çıkıyor.** 1998 yılında kurulan ve küresel bir sivil toplum kuruluşu olan ICMEC; çocuk kaçırma, insan kaçakçılığı ve cinsel istismar gibi ciddi tehlikelere karşı uluslararası düzeyde politika geliştirme, acil durum uyarı sistemleri kurma ve hukuki reformları destekleme amacıyla faaliyet gösteriyor. ICMEC, dünya genelinde 120'den fazla ülke ile işbirliği yaparak; kaybolan çocukların bulunması ve korunması için etkili çözümler üretiyor. Kuruluşun sınır ötesi işbirliğini güçlendiren çalışmaları, çocuk kaçırma vakalarında ulusal sınırları aşan etkili müdahalelere zemin hazırlıyor. Kuruluş temel olarak, üye ülkelerdeki çocuk koruma mekanizmalarını geliştirmek amacıyla eğitim programları düzenliyor. Kolluk kuvvetleri, hükümet yetkilileri ve sivil toplum kuruluşlarına yönelik düzenlenen bu eğitimler, çocuk istismarı ve kaçırılma vakalarına karşı daha bilinçli ve donanımlı bir müdahaleyi mümkün kılıyor. Ayrıca, ICMEC'nin öncülüğünde gerçekleştirilen hukuki reformlar, birçok ülkede çocuk haklarını daha güçlü koruyan yasaların çıkarılmasına destek sağlıyor. Ayrıca, ICMEC'nin bu mücadelede teknolojiyi etkili bir araç olarak kullanması da dikkat çekiyor. Kurum, dijital veri paylaşım sistemleri ve çevrimiçi güvenlik çözümleri geliştirerek; çocukların hem

çevrimdışı hem de çevrimiçi ortamda güvenliğini sağlamak için adımlar atıyor. Kurum tarafından hayata geçirilen girişimler, hükümetler, sivil toplum örgütleri ve emniyet güçleri ile işbirliği içinde gerçekleştirilerek; dünya genelinde çocuk koruma standartlarının yükseltilmesine önemli katkılar sağlıyor. ICMEC'nin bu kapsamlı çabaları, çeşitli projeler aracılığıyla da küresel ölçekte fark yaratıyor. İşte bu projelerden bazıları:

- i. Global Missing Children's Network (GMCN):** 1998 yılında ICMEC önderliğinde kurulan bu ağ, kaybolan çocukların bulunması amacıyla üye ülkeler arasında işbirliği ve bilgi paylaşımını sağlıyor. 30'dan fazla ülkede faaliyet gösteren GMCN, kaybolan çocukların fotoğraflarının hızla yayılarak sınır ötesi işbirliğinin güçlenmesini hedefliyor.
  - ii. Koalisyon ve Hukuki Reformlar:** ICMEC, çocuk kaçırma, çocuk istismarı ve insan kaçakçılığına karşı küresel düzeyde hukuki reformları destekleyerek, çocukları koruyan daha güçlü yasaların çıkarılmasına katkı sağlıyor.
  - iii. Child Protection Training (Çocuk Koruma Eğitimleri):** ICMEC, dünya genelinde kolluk kuvvetleri ve ilgili kurumlara çocukların korunmasına yönelik kapsamlı eğitimler veriyor. Bu programlar, çocuk istismarı, kaçırılma ve insan kaçakçılığı gibi kritik konularda uzmanları bilinçlendirmeyi ve yeni yöntemler geliştirmeyi amaçlıyor (9).
- **Avrupa Kaybolan Çocuklar Kurumu (Missing Children Europe), kaybolan çocuklar konusunda kapsamlı araştırmalar yürüten ve bu alanda etkili bir veri bankacılığı sistemi geliştiren bir başka önemli yapı.** Avrupa'da kaybolan ve cinsel

istismara uğramış çocuklarla ilgili çalışan çeşitli sivil toplum kuruluşlarının bir araya gelmesiyle 2001 yılında kurulan Missing Children Europe, yıllardır kaybolan çocukların izini sürmek ve onları güvende tutmak için mücadele ediyor. Kapsamlı araştırmalar yürüten ve etkili bir veri bankacılığı sistemi geliştiren bu kuruluş, kaybolan çocuklara yönelik çözümler üretme konusunda Avrupa'nın en önde gelen yapılarından biri olarak öne çıkıyor. "Her çocuğun, kendisini her türlü tehlikeden koruyacak güçlü ve kapsamlı bir çocuk koruma sistemine güvenebilmesi gerekir" mottosuyla hareket eden Missing Children Europe, 27 Avrupa ülkesindeki 33 kuruluşla işbirliği yaparak geniş çaplı bir koruma ağı oluşturuyor. Kurum, kaybolan çocuk vakaları, bu vakaların nedenleri, yaş grupları ve sonuçları gibi kategorilerde ayrıntılı analizler yaparak, kaybolan vakalarının daha etkin yönetilmesini sağlıyor. 2007 yılında faaliyete geçirilen "116 000" çocuk yardım hattı, kurumun en kritik projelerinden biri. Avrupa genelinde 7/24 hizmet veren bu ücretsiz hat, kaybolan çocuklarla ilgili ihbarların hızla bildirilmesini ve bu vakaların yetkili makamlara iletilmesini sağlıyor. 2007 yılından bu yana 70,000'den fazla kaybolan çocuk vakasına destek sağlayan hat, kurulduğundan bu yana 2 milyondan fazla çağrı alarak; kaybolan çocuk vakalarının hızla bildirilmesini ve çözüme kavuşturulmasını kolaylaştırıyor. Yardım hattı, bir yandan kaybolan çocukların ailelerine psikolojik destek sunup zor süreçlerde rehberlik ederken, diğer yandan toplanan ihbarları hızla kolluk kuvvetlerine ileterek arama çalışmalarını başlatıyor. Bu entegre yaklaşım, basit bir ihbar hattının ötesine geçerek, kurumlar arası etkin bir işbirliği ve koordinasyon ağı oluşturuyor ve böylece kaybolan çocukların bulunma sürecini önemli ölçüde hızlandırıyor

ve iyileştiriyor. 116 000 hattı, aynı zamanda dijital platformlarla da destekleniyor. Sosyal medya ve mobil uygulamalar aracılığıyla yapılan duyurular, kaybolan çocuk vakalarının geniş kitlelere ulaşmasını sağlıyor. Bu dijital entegrasyon, kaybolan çocukların bilgilerini daha hızlı yayarak; toplumsal farkındalığı artırıyor ve toplumun olaya dahil olmasını kolaylaştırıyor. Missing Children Europe'un çalışmaları sadece kaybolan çocukları bulmakla sınırlı değil. Kurum, çocukların kaybolmasına yol açan faktörleri derinlemesine inceleyerek bu riskleri minimize etmeyi amaçlıyor. Bu analizler, özellikle mülteci çocuklar, insan kaçakçılığı mağdurları ve zorlu yaşam koşullarından kaçan çocuklar gibi yüksek risk altındaki grupları odağına alıyor. Elde edilen bulgular, Avrupa çapında politika yapımcılarla gerçekleştirilen işbirlikleri sayesinde somut eylemlere dönüştürülüyor ve böylece kaybolma riski altındaki çocuklar için daha güçlü ve etkili koruma mekanizmaları oluşturuluyor. Kurumun bu alanda yürüttüğü çeşitli projeler, çocuk güvenliği konusunda önemli ilerlemeler sağlıyor. İşte bu projelerden öne çıkan bazıları:

- i. **Cross-Border Family Mediators:** Bu proje, uluslararası çocuk kaçırma vakalarında, uzun ve karmaşık hukuki süreçler yerine sınır ötesi aile arabuluculuğunu teşvik ederek, çocukların güvenli ve hızlı bir şekilde aileleriyle yeniden buluşmasını sağlayan etkili bir çözüm sunuyor.
- ii. **Children in Migration:** Bu proje, özellikle refakatsiz göçmen çocuklara odaklanarak, onların kaybolmasını önlemeyi ve güvenliklerini sağlamayı amaçlıyor. Kaçakçılık ve istismar gibi ciddi risklerle karşı karşıya olan göçmen çocuklar için koruyucu politikalar ve güvenlik ağları geliştirmeye yönelik çalışmalar yürütüyor.
- iii. **Miniila:** Refakatsiz ve kaybolan göçmen çocuklar için özel olarak tasarlanan bu mobil uygulama projesi, hayati öneme sahip bilgileri ve hizmetleri çocukların parmak uçlarına getiriyor. Bu yenilikçi platform, yerel kaynakları ve destek ağlarını kullanıcı dostu bir arayüzle sunarak, çocukların güvenliğini artırıyor ve karşı-

laşabilecekleri potansiyel riskleri önemli ölçüde azaltıyor.

- iv. **Mediation for Recovery:** Aile içi çocuk kaçırma vakalarına odaklanan bu proje, aile içi çocuk kaçırma vakalarında arabuluculuk mekanizmasını etkin bir şekilde kullanarak, çocukların daha hızlı ve güvenli bir şekilde bulunmasını sağlıyor. Aynı zamanda, aileler arasındaki karmaşık anlaşmazlıkların yapıcı bir şekilde çözüme kavuşturulmasına önemli katkılar sunuyor.

- v. **Data on Missing Children in the European Union:** Ecorys'in "Data on Missing Children in the European Union" projesi, Avrupa Komisyonu'nun desteğiyle 27 AB üye ülkesinde yürütülüyor. Bu kapsamlı girişim, kaybolan çocuklara ilişkin veri toplama ve raporlama sistemlerini geliştirmeyi hedefliyor. Projenin temel amacı, özellikle şiddete maruz kalma riski yüksek olan savunmasız çocuklar için sürdürülebilir ve etkili veri mekanizmaları oluşturmak. Bu çalışma, yalnızca Avrupa'da değil, küresel ölçekte kaybolan çocuklar sorununa çözüm üretme potansiyeli taşıyarak, politika ve uygulamaların iyileştirilmesi için sağlam bir temel oluşturuyor. (10).

- **"Child Rescue Alert", İngiltere'de kaybolan çocukların hızlı ve etkili bir şekilde bulunmasını sağlamak amacıyla geliştirilen, toplum katılımını esas alan önemli bir acil durum uyarı sistemi.** İngiltere'de 2005 yılında Child Rescue Alert (CRA) sistemi, Ulusal Suç Ajansı'na (NCA) bağlı CEOP tarafından yönetiliyor. CEOP, çocukların cinsel istismarını önlemek için kurulmuş ve ulusal düzeyde organize suçlarla mücadele eden önemli bir birim. Bu sistem,

AMBER Alert sisteminden esinlenerek geliştirilmiş ve ilk olarak Sussex Polisi tarafından Sarah Payne'in trajik kaybının ardından uygulanmaya başlanmış. Sistem, Missing People (Kaybolan İnsanlar) isimli hayır kurumu ve Groupcall şirketi ile işbirliği içinde çalışıyor. Missing People, kaybolan çocukları bulmak için medya ortaklarıyla işbirliği yaparken; Groupcall şirketi de Child Rescue Alert sistemine teknik altyapı sağlayarak, uyarıların daha geniş kitlelere ulaşmasını mümkün kılıyor. Bu sistem, bir çocuğun hayatı tehlike altında olduğu tespit edildiğinde, polis, medya ve halkın koordineli işbirliğiyle hızlı ve yaygın bir bilgi ağı oluşturarak, toplumun tüm kesimlerini çocuğun güvenliğini sağlamak için harekete geçirir. Metin mesajları, e-postalar ve dijital panolar gibi çeşitli kanallar aracılığıyla geniş kitlelere ulaştırılan uyarılar, çocuğun hızla bulunma şansını artırır (11).

- **European Child Alert Automated System (ECAAS - Avrupa Çocuk Uyarı Otomatik Sistemi), Avrupa ülkeleri arasında sınır ötesi işbirliğini güçlendiren ve kaybolan çocukların hızla bulunmasını sağlayan, teknoloji odaklı bir diğer uyarı ve koordinasyon platformu.** 2010 yılında, Yunanistan, İtalya, Belçika, Fransa, Portekiz ve Romanya gibi Avrupa ülkeleri, çocuk güvenliğini artırmak amacıyla önemli bir işbirliğine imza atarak ECAAS (European Child Alert Automated System - Avrupa Çocuk Uyarı Otomatik Sistemi) adı altında ortak ve kapsamlı bir uyarı sistemini hayata geçirdiler. Bu sistem, Yunanistan merkezli bir sivil toplum kuruluşu olan "The Smile of the Child (Çocukların Gülümsemesi)" adlı kuruluşun girişimiyle kuruldu. Otomatik bir uyarı sistemi olarak işleyen ECAAS, çeşitli iletişim platformlarını etkin bir şekilde kullanarak; kaybolan çocuklarla ilgili kritik bilgileri, toplumun

geniş kesimlerine hızla ulaştırıyor. Radyo, televizyon, cep telefonları, elektronik yol tabelaları ve sosyal medya gibi yaygın kanalları kullanan sistem, Avrupa genelinde güçlü bir işbirliği ağı oluşturuyor. Bu kapsamlı yaklaşım, çocuk güvenliğini artırmayı ve kaçırılan veya kaybolan çocukların bulunma olasılığını yükseltmeyi hedefliyor. Sistemin başarısının temel taşlarından biri olarak kabul edilen toplumsal işbirliği, halkın bilinçlendirilmesi yoluyla güçlendiriliyor. Bu bilinçlendirme çalışmaları, trajik olayların önlenmesinde ve kaybolan çocukların hızla bulunmasında kilit rol oynuyor. (12).

Uluslararası arenada kaybolan çocuklara yönelik geliştirilen veri sistemleri, kaybolan çocukların izini sürmek ve onları güvenli bir şekilde bulmak için kritik öneme sahip bilgileri topluyor ve analiz ediyor. Bununla birlikte, uluslararası düzeyde veri koruma yasalarındaki farklılıklar ve merkezi bir veri toplama sisteminin bulunmaması, ülkeler arası işbirliğini ve bilgi paylaşımını zorlaştırarak, sınır ötesi kaybolan çocuk vakalarında etkin müdahaleyi sekteye uğrattırıyor. Buna rağmen, çok sayıda ülke ve kuruluş, bu zorlukları aşmak için yenilikçi çözümler geliştirmeye devam ediyor.

Çalışmanın en çarpıcı bulgusu, Türkiye'nin kaybolan çocuklar konusundaki uluslararası ağlara üye olmaması ve dolayısıyla, çocukların bulunması için hayati önem taşıyan küresel işbirliği fırsatlarından yararlanamamasıdır. Türkiye'de sivil toplum kuruluşları tarafından yürütülen projeler, kaybolan çocuklar konusunda farkındalık yaratmayı ve kamuoyunu bilgilendirmeyi amaçlasa da, ulusal düzeyde kapsamlı bir stratejinin ve uluslararası işbirliğinin eksikliği, bu çabaların etkisini sınırlandırıyor. Sonuç olarak, Türkiye, uluslararası ağların sunduğu geniş çaplı veri paylaşımı ve koordinasyon imkanlarından yoksun kalarak, kaybolan çocuk vakalarının çözümünde önemli

fırsatları kaçırıyor. Öte yandan, Türkiye'de kaybolan çocuk vakalarının yönetimi, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı tarafından yürütülüyor. Ancak, ülke çapında kapsamlı bir veri sistemi ve etkili bir bilgilendirme mekanizmasının yokluğu; bu çabaların etkinliğini sınırlandırıyor. Emniyet Teşkilatı'nın PolNET adlı iç otomasyon sistemi üzerinden bilgi paylaşımı yapması önemli bir adım olsa da, toplumun geniş kesimlerine hızla ulaşabilecek kapsamlı bir acil uyarı sisteminin eksikliği, kaybolan çocukların bulunma sürecini yavaşlatmakta ve kritik öneme sahip toplumsal katılımı sınırlandırıyor.

Sonuç olarak kaybolan çocuklar sorunu, yalnızca Türkiye'nin değil, tüm dünyanın karşı karşıya olduğu acil ve kritik bir küresel krizdir. Türkiye özelinde etkili çözümler üretebilmek için, ulusal düzeyde kapsamlı stratejiler geliştirilmesi ve uluslararası işbirliği ağlarına aktif katılım sağlanması gerekmektedir. Bu çift yönlü yaklaşım, kaybolan çocukların bulunma oranını artırabilir, önleyici tedbirlerin etkinliğini güçlendirebilir ve çocuk güvenliği konusunda toplumsal farkındalığı yükseltebilir.

Türkiye'nin kaybolan çocuklar sorununa etkili çözümler üretebilmesi için ulusal düzeyde geliştirmesi gereken stratejiler şunları içermelidir:

- **Ulusal Acil Uyarı Sisteminin Kurulması:** Türkiye'de kaybolan çocuk vakalarına hızlı ve etkili müdahale için, AMBER Alert benzeri başarılı uluslararası modelleri örnek alan ulusal bir acil uyarı sistemi kurulmalıdır. Bu sistem, medya kuruluşları, telekomünikasyon şirketleri ve sivil toplum örgütleriyle sıkı işbirliği içinde çalışarak, toplumun tüm kesimlerini kapsayan ve anında harekete geçiren bir mekanizma olarak tasarlanmalıdır.

- **Veri Toplama ve Analiz Kapasitesinin**

Artırılması: Kaybolan çocuk vakalarına ilişkin verilerin toplanması, analizi ve paylaşımı için kapsamlı ve entegre bir ulusal veri sistemi oluşturulmalıdır. Bu sistem, vakaların detaylı profillerini çıkararak, kaybolma nedenlerini derinlemesine analiz etmeli ve bu analizler ışığında önleyici stratejiler ile etkili müdahale yöntemleri geliştirmeye olanak sağlamalıdır.

- **Toplumsal Farkındalık Kampanyaları:**

Kaybolan çocuklar konusunda toplumsal farkındalığı artırmak için, geniş kapsamlı ve sürdürülebilir bilinçlendirme kampanyaları düzenlenmelidir. Bu kampanyalar, aileleri ve toplumun tüm kesimlerini hedef alarak, çocukların kaybolma risklerini, alınabilecek önlemleri ve kaybolan durumunda izlenecek adımları etkili bir şekilde anlatmalı; ayrıca medya, eğitim kurumları ve sivil toplum örgütleriyle işbirliği içinde yürütülerek, konunun sürekli gündemde kalmasını sağlamalıdır.

- **Uluslararası İşbirliği ve Entegrasyon:**

Türkiye, kaybolan çocuklar konusundaki uluslararası ağlara aktif katılım sağlayarak küresel işbirliği fırsatlarından azami ölçüde yararlanmalıdır. Bu katılım, sınır ötesi vaka yönetimini iyileştirecek, veri paylaşımını hızlandıracak ve uluslararası en iyi uygulamaların ülkemize adapte edilmesini kolaylaştırarak, kaybolan çocukların bulunma oranını artıracaktır.

- **Teknoloji ve Sosyal Medyanın Etkin Kullanımı:**

Kaybolan çocukların bulunmasında ileri teknoloji ve sosyal medya platformları stratejik bir şekilde kullanılmalıdır. Yapay zeka destekli görüntü tanıma sistemleri, konum bazlı uyarı mekanizmaları ve viral sosyal medya kampanyaları gibi yenilikçi dijital

çözümler, bilginin hızla yayılmasını sağlayarak; toplumsal katılımı maksimize edebilir ve arama süreçlerinin etkinliğini önemli ölçüde artırabilir.

- **Hukuki Düzenlemeler ve Cezai Yaptırımlar:**

Kaybolan çocuk vakalarına yönelik mevcut yasal çerçeve, güncel ihtiyaçlar ve uluslararası standartlar doğrultusunda kapsamlı bir şekilde gözden geçirilmeli ve güçlendirilmelidir. Çocuk kaçırma, insan kaçakçılığı ve istismar gibi suçlarla mücadelede daha etkili ve caydırıcı yasal düzenlemeler yapılmalı, bu suçların faillerine yönelik cezalar artırılmalıdır. Bu yasal iyileştirmeler, suçları önleme, mağdurları koruma ve failleri adalet önüne çıkarma konularında daha güçlü bir sistem oluşturarak, çocukların güvenliğini artırmayı ve potansiyel suçluları caydırmayı hedeflemelidir.

- **Kurumlar Arası Koordinasyon ve Kapasite Geliştirme:**

Çocuk koruma ve kaybolan çocuk vakalarıyla ilgilenen kurumlar arasında koordinasyon ve işbirliği güçlendirilmelidir. Emniyet birimleri, sosyal hizmetler, sağlık kuruluşları, eğitim kurumları ve ilgili sivil toplum örgütleri arasında etkin bir iletişim ve işbirliği ağı kurulmalıdır. Bu kurumlar arası koordinasyon, vakaların daha hızlı ve etkili bir şekilde ele alınmasını sağlayacak, risk altındaki çocukların erken tespitini kolaylaştıracak ve kaybolan vakalarının önlenmesine katkıda bulunacaktır. Ayrıca, bu kurumların personeline yönelik düzenli eğitimler ve kapasite geliştirme programları düzenlenerek, kaybolan çocuk vakalarına müdahale konusunda uzmanlıkları artırılmalıdır.

- **Önleyici Tedbirler ve Risk Değerlendirme Sistemleri:**

Kaybolan çocuk vakalarını önlemek için proaktif bir yaklaşım benimsenmelidir. Risk altındaki çocukları erken tespit

etmek ve koruyucu önlemler almak amacıyla kapsamlı risk değerlendirme sistemleri geliştirilmelidir. Bu sistemler, çocukların aile durumu, sosyo-ekonomik koşulları, eğitim durumu, sağlık geçmişi gibi faktörleri analiz ederek potansiyel riskleri belirleyebilmelidir. Ayrıca, okullarda ve toplum merkezlerinde çocuklara yönelik güvenlik eğitimleri düzenlenmeli, çocukların kendilerini koruma becerileri geliştirilmelidir. Ebeveynlere ve bakıcılara yönelik bilinçlendirme programları uygulanmalı, çocuk güvenliği konusunda pratik bilgiler ve stratejiler sunulmalıdır. Bu önleyici yaklaşım, kaybolan çocuk vakalarının sayısını azaltmaya yardımcı olacak ve çocukların genel güvenliğini artıracaktır.

Türkiye'nin kaybolan çocuklar sorununa etkili çözümler üretebilmesi için uluslararası düzeyde geliştirilmesi gereken stratejiler şunları içermelidir:

- **Uluslararası Standartların Belirlenmesi:** Kaybolan çocuk vakalarının tanımlanması, raporlanması ve yönetilmesi için uluslararası standartlar oluşturulmalıdır. Bu standartlar, Türkiye ile diğer ülkeler arasında tutarlılığı sağlayarak, veri toplama ve paylaşım süreçlerini kolaylaştıracaktır. Ayrıca, bu standartlar, kaybolan çocuk vakalarının raporlanmasında kullanılan terminolojiyi, veri toplama yöntemlerini ve veri paylaşım protokollerini standardize edecektir. Bu sayede, ülkeler arasında veri paylaşımı ve koordinasyon daha etkili bir şekilde gerçekleştirilebilecek ve kaybolan çocukların bulunma olasılığı artacaktır. Uluslararası standartlar, kaybolan çocuk vakalarının daha hızlı ve etkili bir şekilde ele alınmasına yardımcı olacaktır.
- **Küresel Veri Paylaşım Ağı:** Türkiye, uluslararası veri paylaşım ağlarına katılmalıdır. Bu ağlar, kaybolan çocuklarla ilgili bilgilerin

hızlı ve güvenli bir şekilde paylaşımını sağlayarak, sınır ötesi işbirliğini güçlendirecek ve kaybolan çocukların bulunma sürecini önemli ölçüde hızlandıracaktır. Ayrıca, bu ağlar, kaybolan çocuk vakalarının daha etkili bir şekilde izlenmesini ve analiz edilmesini de sağlayacaktır. Bu sayede, kaybolan çocuk vakalarının nedenleri ve trendleri daha iyi anlaşılacak ve önleyici tedbirler alınabilecektir. Uluslararası veri paylaşım ağlarına katılım, Türkiye'nin kaybolan çocuk vakalarına karşı mücadele etmede daha etkili olmasını sağlayacaktır.

- **Eğitim ve Kapasite Geliştirme:** Türkiye, uluslararası kuruluşlar, hükümetler ve sivil toplum örgütlerinin, kaybolan çocuk vakalarına müdahale edebilecek yetkinlikte personel yetiştirmek için eğitim programlarına katılmalıdır. Bu eğitim programları, kaybolan çocuk vakalarının tanımlanması, raporlanması ve yönetilmesi için gerekli becerilerin geliştirilmesine yardımcı olacaktır. Ayrıca, bu programlar, kaybolan çocuk vakalarında etkili müdahale için gerekli olan koordinasyon ve işbirliğini de güçlendirecektir.

Uluslararası çapta tüm bu adımlar, dünya genelinde kaybolan çocuk vakalarının önlenmesi ve çözülmesi için ortak bir politika izlenmesini mümkün kılacaktır. Bu politika, tüm ülkelerin kaybolan çocuk vakalarına karşı ortak bir yaklaşıma sahip olmasını sağlayacak ve kaybolan çocukların bulunma şansını artıracaktır. Türkiye de dahil olmak üzere, tüm ülkelerin bu uluslararası standartları benimsemesi ve uygulaması, kaybolan çocuk vakalarının önlenmesi ve çözülmesi için önemli bir adım olacaktır. Bu sayede, kaybolan çocuk vakalarında uluslararası işbirliği ve koordinasyon daha etkili bir şekilde gerçekleştirilebilecek ve kaybolan çocukların bulunma olasılığı artacaktır. Ulusal düzeyde ise Türkiye, kaybolan çocuklarla mücadelede daha entegre ve

veri odaklı yaklaşımlar benimsemelidir. Özellikle kaybolan çocukların geri dönme oranlarını artırmak ve suç örgütlerinin tuzağına düşmelerini engellemek için sınır ötesi iş birliği şarttır.

Türkiye’de kaybolan çocuklar konusunda hiçbir şey yapılmadığını iddia etmek gerçeği yansıtmaz. Aksine, bu alanda etkili politikalar yürüten ve önemli lobicilik faaliyetleri gerçekleştiren çeşitli sivil toplum örgütleri bulunmaktadır. Bu sivil toplum kuruluşlarının özverili çalışmaları ve kararlı duruşu, toplumumuzun kaybolan çocuklar sorununa karşı duyarlılığını ve çözüm arayışındaki samimiyetini gözler önüne sermektedir. Her bir kuruluşun ortaya koyduğu çaba, bu kritik meseleyle yönelik toplumsal farkındalığın artmasına ve somut adımların atılmasına önemli katkılar sağlamaktadır. Örneğin, Saadet Öğretmen Çocuk İstismarı ile Mücadele Derneği (UCİM), çocuk istismarıyla mücadele etmek ve kaybolan çocukların bulunmasına yardımcı olmak amacıyla çeşitli faaliyetler yürütmektedir. UCİM, özellikle Narin cinayeti gibi trajik olayların ardından, hem yazılı hem de görsel medyada kapsamlı farkındalık

kampanyaları düzenleyerek toplumsal duyarlılığı artırmakta ve kaybolan çocukların bulunması için çabalarını yoğunlaştırmaktadır. Bunun yanı sıra, Çocuklar Gülsün Diye Derneği de kaybolan çocuklar konusunda farkındalık yaratmaya yönelik projeler geliştiren önemli bir sivil toplum örgütü olarak öne çıkmaktadır. Ayrıca Kayıp Çocuklar Derneği (KAYÇUDER) ve Çocuklar İçin Adalet Derneği kaybolan çocukların ailelerine destek sunmak, onların bulunmasına yönelik kampanyalar düzenlemek ve çocuk güvenliği konusunda eğitimler vermek gibi kritik görevler üstlenmektedirler. Ancak her çocuğun, güvenli bir geleceği hak ettiği gerçeğinden hareketle, Türkiye’nin kaybolan çocuklar sorununa yönelik daha etkili ve kapsamlı çözümler üretmesi artık bir zorunluluk haline gelmiştir. Bu mesele, bireysel trajedilerin ötesinde; toplumumuzun geleceğini şekillendiren, çocuklarımızın güvenliğini sağlayan ve toplumsal refahımızı doğrudan etkileyen hayati bir konudur. Dolayısıyla, devlet kurumları, sivil toplum örgütleri ve toplumun tüm kesimlerinin etkin bir işbirliği içerisinde, kaybolan çocuklar sorununa karşı daha etkin ve bütüncül bir mücadele vermesi gerekmektedir.

KAYNAKÇA

- (1) Uluslararası Çocuk Merkezi. (t.y.). *Uluslararası Kaybolan Çocuklar Günü*. Uluslararası Çocuk Merkezi. <https://icc.org.tr/haberler/uluslararasi-kayip-cocuklar-gunu/haberler/uluslararasi-kaybolan-cocuklar-gunu>.
- (2) Missing Children Europe. (2022). *Annual report on missing children in Europe*. Missing Children Europe. <https://www.missingchildreneurope.eu/reports>.
- (3) AMBER Alert Europe. (2022). *Child disappearance statistics in the European Union*. AMBER Alert Europe. <https://www.amberalert.eu/statistics>.
- (4) International Centre for Missing & Exploited Children. (n.d.). *Model missing child framework*. International Centre for Missing & Exploited Children. <https://www.icmec.org/model-missing-child-framework/>.
- (5) Yüksel, F., & Koçtürk, N. (2018). Evden kaçan çocuklar: Sosyal destek düzeyleri ve psikososyal özellikleri. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 9(16), 877-901. <https://doi.org/10.26466/opus.425913>.
- (6) National Center for Missing & Exploited Children. (n.d.). *NCMEC data on child abductions*. National Center for Missing & Exploited Children. <https://www.missingkids.org/ourwork/ncmecdata>.
- (7) Missing Children Europe. (2022). *Annual review 2022*. Missing Children Europe. <https://www.missingchildreneurope.eu/annual-review-2022>.
- (8) UNHCR. (2023, Şubat). *Türkiye: 2023 Yarıyıl Bilgi Notu*. Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği. <https://www.unhcr.org/tr/wp-content/uploads/sites/14/2023/03/Bi-annual-fact-sheet-2023-02-Turkiye-.pdf>
- (9) National Center for Missing & Exploited Children. (n.d.). *AMBER Alert program overview*. <https://www.missingkids.org/amber>.
- (10) International Centre for Missing & Exploited Children. (n.d.). *About ICMEC*. <https://www.icmec.org/>.
- (11) Ecorys. (n.d.). *Data on missing children in the European Union*. Ecorys. <https://www.ecorys.com/case-studies/data-on-missing-children-in-the-european-union/>.
- (12) Child Rescue Alert. (n.d.). About Us. Child Rescue Alert Testing. <https://childrescuealerttesting.azurewebsites.net/home/page/AboutUs>.
- (13) The Smile of the Child. (n.d.). Homes. <https://www.hamogelo.gr/gr/en/spitia/>.

YAZAR HAKKINDA

Doç. Dr. Asmin Kavas

Asmin KAVAS, Doç. Dr. 1986 yılında doğan Kavas 2008 yılında Bilkent Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Kentsel Tasarım ve Peyzaj Mimarlığı Bölümü'nden mezun oldu. 2011 yılında yüksek lisans tezini "Türkiye'de Gönüllü Çevre Örgütleri" ve doktora tezini "Belediye Hizmetleri ve Seçmen Davranışı İlişkisi Üzerine Bir Araştırma: Ankara Yenimahalle ve Altındağ İlçe Belediyeleri Örneği" başlıklı çalışmalarıyla Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Kent ve Çevre Bilimleri Anabilim Dalında tamamladı. Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı'na (TEPAV) Mayıs 2015 tarihinde katılan Asmin Kavas, Şehir ve Bölge Çalışmaları Programlarında Politika Analisti olarak görev yaptı. Halen Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Kent ve Çevre Sorunları Anabilim Dalı'nda öğretim üyesi ve Toplum Çalışmaları Enstitüsü Şehircilik Programı Direktörü olarak görev yapan Kavas'ın çalışma alanları "yerel yönetimler", "kentleşme", "çevre sorunları" ve "toplumsal cinsiyet eşitliği"dir.

T TOPLUM
ÇALIŞMALARI
ENSTİTÜSÜ

Cevzlidere Mah. Mevlana Bulv. No:123/305 Çankaya/Ankara
0312 939 93 00 | info@toplum.org.tr | www.toplum.org.tr